

تکنیک آموزشی جیگساو (Jigsaw)؛ رویکردی مناسب در آموزش پرستاری

فرشته عراقیان مجرد^۱، اکرم ثناگو^۲، لیلا جویباری^{۳*}

۱. دانشجوی دکتری پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران
۲. دکتری پرستاری، دانشیار پرستاری، مرکز تحقیقات پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران
۳. دکتری پرستاری، دانشیار پرستاری، مرکز مطالعات و توسعه آموزش، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران

• پذیرش مقاله: ۹۴/۱۱/۲۵

• دریافت مقاله: ۹۴/۱۱/۳

تگراس به کار گرفته شد (۳). در این روش فراگیران به چند گروه کوچک سه تا پنج نفره غیر همگن تقسیم می‌شوند. سپس مطلبی از موضوع درسی به یک نفر از هر گروه برای مطالعه واگذار می‌شود. به همین صورت مطالب بین افراد هر گروه توزیع می‌شود. معلم مدت زمانی را برای فراگیران جهت مطالعه مشخص می‌کند. پس از اتمام زمان، افراد هر گروه که موضوع مشترکی داشته‌اند دور هم جمع می‌شوند و یک گروه جدید تشکیل می‌دهند. مجدداً طی زمان مشخص دانسته‌های خود را در مورد آن موضوع به اشتراک می‌گذارند. در نهایت هر فرد به گروه خود بر می‌گردد و مطلب خود را برای سایر اعضای گروه ارائه می‌دهد. به این صورت هر مطلب سه بار برای فرد تکرار و مرور می‌شود (۴). پس از آن دانشجویان در آزمون‌های کوتاه فردی شرکت می‌کنند که به نمرات گروهی می‌انجامد. گروه‌هایی که به ملاک‌های از پیش تعیین شده برسند، تشویق می‌شوند. معایب ذکر شده برای استفاده از این روش، وقت گیر بودن است از آنجایی که وقت مدرس بیشتر صرف تقویت فراگیران ضعیف و متوسط می‌گردد فراگیران

امروزه اکثر دانشگاه‌های دنیا در پی یافتن روش‌های آموزشی هستند که بتوانند موجب گسترش و ارتقای ظرفیت‌های تصمیم‌گیری بالینی و یادگیری مداوم و خودمحو و در نتیجه خودکارآمدی در دانشجویان پرستاری گردند. مدرسین پرستاری دریافته‌اند شیوه‌های یادگیری فعال موجب ارتقاء و همبستگی معنادار بین تئوری و بالین می‌شود (۱). افزایش تأکید بر پارادایم انسان‌گرایی در آموزش، سبب پیدایش روش‌های فعال یادگیری از جمله روش‌های یادگیری مشارکتی (learning cooperative) شده است. دو ویژگی برجسته یادگیری مشارکتی، ایجاد انگیزه و مسؤولیت افزایش توان استدلال و مهارت تفکر انتقادی همراه است (۲) و منجر به ارتقای عزت نفس فراگیران و نگرش آنان نسبت به محیط آموزشی و رشد اجتماعی آنها می‌شود. یکی از روش‌های نوین آموزشی که اساس آن بر مبنای یادگیری مشارکتی قرار دارد، روش پازل یا جیگساو (Jigsaw) است. تکنیک کلاس جیگسا در پاسخ به معضلات آموزشی توسط آرنسون (Aronson) و همکارانش در سال ۱۹۷۰ ابداع و در ایالت

رویکردهای آموزشی باید در جهت یادگیری در سطح بالاتر و رشد تفکر انتقادی سازماندهی شوند. نویسنده حاضر تجربه به کارگیری این روش آموزشی را در واحد درسی پرستاری کودکان (۱) برای مقطع کارشناسی پرستاری در چند دوره داشته است اما به طور کلی در مورد استفاده از این روش در آموزش پرستاری ایران، مطالعات اندکی انجام شده است. ضروری است تا دفاتر توسعه آموزش در دانشکده های پرستاری و مامایی به این رویکرد توجه ویژه ای مبذول دارند.

References:

1. Fesharaki M, Islami M, Moghimian M, Azarbarzin M. The Effect of Lecture in comparison with Lecture and Problem Based Learning on Nursing Students Self-Efficacy in Najafabad Islamic Azad University. Iran J Med Educ. 2010; 10(3): 262-8. [In Persian]
2. Hoseini Z. Collaborative learning and critical thinking. J Iran Psychological. 2009; 5(19):199-208. [In Persian]
3. American Psychological Association. How to Build a Better Educational System: Jigsaw Classrooms. [cited 2003 Dec 19]. Available from:<http://www.apa.org/research/action/jigsaw.a.spx>.
4. Barzoe F, Heshmatifar N, Mohsenpor M, Mohebi M. Critical thinking and development strategies for nursing education- a review article. J Student Research Committee. 2014; 19(1):38-48. [In Persian]
5. Harden JK. Faculty and student experiences with Web-based discussion groups in a large lecture setting. Nurse Educ. 2003;28(1):26-30.
6. Ghanbari A, Paryad E, Ehsani M. The effectiveness of conceptual map teaching method on short and long term learning in nursing students. J Strides Dev Med Educ. 2011; 7(2): 112-8. [In Persian]